

“K-Kurt?” Nagulat si Meng sa napagbuksan sa labas ng pinto.

His face looked gloomy as ever, there were dark circles under his eyes, his shoulders hunched miserably while his two hands were in the pockets of his pants. Kurt used to sport a clean cut, but now his hair had grown longer and uncombed. There were stubbles under his chin. He looked more distressing now than the last time she saw him.

Limang buwan nang wala siyang balita rito.

But in fairness, kahit magulo ang hitsura ng lalaki, hindi naman ito mukhang madungis. Sa katunayan ay bagong ligo ang nobyo dahil basa pa ang buhok at naamoy pa niya ang sabong ginamit nito.

“Parang hindi ka yata natutuwang makita ako?” Umasim ang pagmumukha nito sa reaction ni Meng.

“Of course I am. Nagulat lang ako.” She held her breath and counted to ten.

Limang buwan ding natahimik ang buhay niya nang mag-cool off sila ng lalaki. Ngayon lamang nabulabog nang muli itong nagpakita.

Meng was certain she still loved Kurt and for the past five months they hadn’t seen and communicated with each other, she terribly missed him.

She wanted to hug and tell him that.

She also wanted to erase the frown in his face and wipe away all his worries with a kiss.

Pero ayaw naman niya ng ganito.

Ngayon lang sila muling nagkita, pero mukhang wala silang gagawin maliban sa mag-away na naman.

“Papapasukin mo ba ako o hindi?” untag ng binata.

Saka lang naalala ni Meng na nakatayo nga pala silang dalawa sa pintuan ng unit niya.

“Ayaw mo yata.” Nagsimula nang mainis si Kurt. “Siguro may kasama kang lalaki sa loob, ano?” He craned his neck to peep inside the unit.

“What?”

“Aambilis mo naman yata akong palitan.” Nagtagis ang mga bagang nito, sabay bigay sa kanya ng matalim na tingin.

“Ano ba ang pinagsasabi mo? Wala akong kasama rito, okay?” Napailing na lang ang dalaga. Wala pang limang minuto ang nakalipas nang mapagbuksan niya si Kurt, pero high blood na naman siya.

Saka lang nito napansin ang ayos niya. Mukha pa itong nagulat dahil nakadamat-panlakad siya. “Saan ka pupunta? Sinong lalaki ang kasama mo?” Hindi na ito nakatiis. Bigla nitong sinikwat ang kamay ni Meng at nanggigigil na hinawakan siya.

“Aray! Kurt, ano ba! You’re hurting me! Bitawan mo nga ako!” Nagulat siya sa ginawa nito. Nahintakutang nagpumiglas siya mula sa pagkakahawak nito, pero mas lalong hinigpitang nito ang hawak sa kanya. Kahit ano ang gawin niya ay hindi siya makawala.

“Not until you tell me who you’re going out with now, you bitch!”

“S-si Kris! Niyaya niya akong pumunta ng *Rustan’s*!” Naiiyak na siya.

They had fought many times before, but this was the first time Kurt became aggressive.

“Sinungaling! Bakit hindi mo pa amining niloloko mo na ako?” Lalo nitong hinigpitang pagkakahawak sa kanya, dahilan upang mapatili na siya sa sakit.

“Kurt, please! Let me go, you’re hurting me! Hindi kita niloloko, si Kris talaga ang kasama ko!” Nakakaramdam na siya ng panic attack. Luminga-linga siya.

This was embarrassing but she needed help, quickly. Ibang-iba na ang Kurt na kaharap niya. Parang sinapian na ito ng masamang espiritu.

Pero lalo lang siyang kinabahan nang mapagtanto na silang dalawa lang ang tao sa pasilyo.

“Stop that crap! Hindi ako naniniwala sa iyo!” Kurt suddenly

raised his other hand in the act of slapping her when her neighbor's door suddenly opened.

Nakita niyang saglit itong napanganga sa nabungaran sa labas ng pinto. Nang mapagtanto ang nangyayari ay hindi ito nag-atubiling lumapit sa kanilang dalawa.

“May problema ba, Meng?”

Meng's neighbor wasn't a big man.

She had overheard people calling him 'Natz'. Sinabi niya sa sarili, bagay ang pangalan. Mukha ngang may diprensya ito at hindi puwedeng pagkatiwalaan.

But now, seeing him standing just a few inches away from where she and Kurt were and appeared to be ready to rescue her, nakahinga siya nang maluwag.

Kung si Kurt ay six-footer, hanggang balikat lang ng boyfriend niya ang kapitbahay niya. But that didn't stop him from still coming over to see if she was all right.

Muscle shirt, sweat shorts at isang pares ng lumang sneakers ang get-up ni Natz. May suot pang boxing globes ang mga kamay nito. Pawisan ito nang lumabas.

According to the grapevine, the man earned a living as a boxer of some sort.

Tinapunan ni Kurt ng masamang tingin si Natz dahil sa

pakikialam ng huli. Subalit hindi man lamang natinag ang kanyang kapitbahay. Maging ito ay nakipagsukatan ng tingin sa kaharap.

Walang anu-anong ay pinakawalan ni Kurt ang dalaga. Halatang nasindak ito dahil bahagyang namutla.

“Hindi pa tayo tapos, Meng,” babala nito bago tinapunan ng isa na namang masamang tingin si Natz saka nagmamadaling umalis.